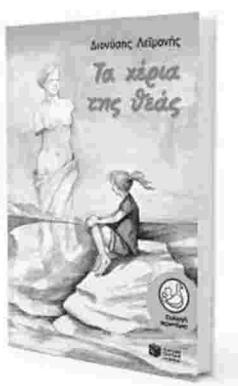

- ΣΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΗ ΛΕΙΜΟΝΗ «ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΣ»

«Ταξίδι» στην ιστορική γνώση και τη μυθοπλασία

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
ΛΟΪΖΟΣ
ΑΣΒΕΣΤΑΣ

Νέα αρχαιολογική περιπέτεια στο βιβλίο του Διονύση Λεϊμονή «Τα χέρια της θεάς» (εκδόσεις Πατάκη) για την αγαπημένη παρέα, μετά τις δύο πρώτες στα βιβλία του συγγραφέα «Το δέκατο έβδομο κιβώτιο» και «Το τέταρτο αλογάκι». Το τρίτο βιβλίο της σειράς παιδικών βιβλίων με θέμα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, είναι ένα ακόμα ταξίδι σε έναν κόσμο που συνδυάζει την ιστορική γνώση και τη μυθοπλασία.

Πείτε μας λίγα λόγια για το νέο σας βιβλίο...

«Τα χέρια της θεάς» το τρίτο βιβλίο της σειράς παιδικών βιβλίων με θέμα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, είναι ένα ακόμα ταξίδι δικό μου σε έναν κόσμο που συνδυάζει την ιστορική γνώση και τη μυθοπλασία. Ένα ακόμα «Περιστέρι» στις εκδόσεις Πατάκη, μια σειρά που διάθαζα με πάθος από μικρό παιδί, χωρίς να μπορώ να φανταστώ ότι δικά μου βιβλία θα περιληφθούν στα αγαπημένα μου.

Η Αφροδίτη ξαφνιάζεται όταν οι γονείς της τής ανακοινώνουν ότι μετακομίζουν μόνιμα από την Αθήνα στο νησί του μαμπά, τη Μήλο. Το καλοκαίρι είναι γεμάτο ετοιμασίες για τη μεγάλη αλλαγή και στα Κύθηρα, το αγαπημένο της νησί όπου παλιότερα είχε αναζητήσει με τους φίλους της το δέκατο έβδομο κιβώτιο και το τέταρτο

αλογάκι, φέτος θα πάει μόνο για λίγες μέρες. Τέλο Αυγούστου φτάνει στη Μήλο, γνωρίζει καλύτερα τον τόπο και πιάνει κουβέντα με μια αλλιώτικη θεά, τη «μαμάζελ Αφροντί», που έχει κατασκευαστεί φτυστή η θεά Αφροδίτη της Μήλου. Μια θεά χωρίς χέρια...

Στο νησί οι παλιοί και οι νέοι φίλοι φτιάχνουν μια μεγάλη ομάδα, με σκοπό να μάθουν το μυστικό που θα δώσει δύναμη στην «κουτσοχειριασμένη» θεά Αφροδίτη. Τί θα ψιθυρίσει στο κορίτσι το άγαλμα της θεάς, που ξαφνικά θα αποκτήσει θερμοκρασία ανθρώπου; Και, εν τέλει, θα μπορέσει η μικρή Αφροδίτη να αγαπήσει σαν δικό της το νησί με τα χρωματιστά βράχια, ζώντας με τους «ανθρώπους» που μιλούν μπλέικα και δεν αλλάζουν το νησί τους με κανένα;

Πόσο εύκολο ή δύσκολο ήταν να συνδιαστεί η νέα περιπέτεια με τις δύο προηγούμενες;

Το να γράψω το τρίτο βιβλίο της σειράς δεν ήταν, ομολογώ, καθόλου εύκολο, καθώς σεβόμενος τους αναγνώστες μου,

που πραγματικά λάτρεψαν «Το δέκατο έβδομο κιβώτιο» και «Το τέταρτο αλογάκι», δεν θα ήθελα σε καμιά περίπτωση να επαναληφθώ, να κουράσω ή να διακινδυνέψω να χάσω την καλή πορεία των δύο προηγούμενων. Είναι όμως και μια συνέχεια, που πραγματικά με γεμίζει ικανοποίηση και χαρά εφευρίσκοντας νέες τεχνικές γραφής και λογοτεχνικά μονοπάτια που θα το διακρίνουν από τα άλλα.

H νέα αρχαιολογική περιπέτεια της αγαπημένης παρέας τι μηνύματα περνά στα παιδιά;

Η νέα αρχαιολογική μου περιπέτεια, πέρα από το κοινό μήνυμα των άλλων δύο για την αναγκαιότητα να μάθουμε τι έγινε για να μπορούμε να διεκδικούμε συνειδητά και δυναμικά όσα μας ανήκουν, αναδεικνύει και ένα νέο μήνυμα, αυτό της αγάπης, της συνύπαρξης και της αρμονικής, συμπληρωματικής συμβίωσης δύο και τριών γενεών, αφού «τα χέρια» της θεάς, τα χέρια της γιαγιάς Αφροδίτης και τα χέρια της μικρής Αφροδίτης συμβάλλουν στο κτίσμα μιας ευτυχίας ζωής...

Πόσο σημαντική είναι η εικονογράφηση σε ένα βιβλίο για παιδιά; Πώς ήταν η συνεργασία με τον Σπύρο Γούση;
Στη σειρά αυτή δεν υπάρχει πολλή εικονογράφηση, παρά μόνο στο εξώφυλλο και το οπισθόφυλλο του βιβλίου. Οφείλω να ομολογήσω πως η νέα μου πρώτη συνεργασία με τον ταλαντούχο εικονογράφο Σπύρο Γούση με γέμισε χαρά, ήταν για μένα ένα ευχάριστο έφαντασμα κι ελπίζω να αρέσει στους αναγνώστες αυτού του βιβλίου, όπως ο «καπετάνιος» μου στο δέκατο έβδομο κιβώτιο και ο δύτης με το σκάφανδρο στον βυθό στο τέταρτο αλογάκι του Λευτέρη Κιουρτσόγλου. Τώρα την Αφροδίτη μου στο πανέμορφο νησί της Μήλου συνομιλεί με μια θεά, προσπαθώντας να εξοικειωθεί με ένα νέο περιβάλλον τόσο οικείο μα και τόσο διαφορετικό από αυτό που είχε ζήσει τα προηγούμενα χρόνια

Οι αρχαιολογικές περιπέτειες θα συνεχιστούν με ένα ενδεχομένως νέο βιβλίο;

Ποτέ δεν ξέρω τη συνέχεια μιας σειράς βιβλίων. Αυτό δεν προκαθορίζεται στον νου μου. Δεν προαπαιτείται. Θα γράψω πιθανόν κάποια στιγμή το τέταρτο ή το πέμπτο της σειράς, μόνο αν έχω να πω κάτι καινούριο, αν νιώσω ότι αυτό ικανοποιεί τη δική μου επιθυμία για βελτίωση της γραφής μου, επιχειρώντας να κερδίσω ένα στοίχημα με τον εαυτό μου να πρωτοτυπώ, να προχωρώ, να εξελίσσομαι ανταποκρινόμενος παραλληλα και στην επιθυμία των αναγνωστών μου για μια συνέχεια, αφού η αναγνωσιμότητα των έργων μας και η προσμονή τους γι' αυτό το παραπέρα, είναι που κινεί την πένα και τη φαντασία του δημιουργού.

